

WIEŚNIARZ NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 28

Częstochowa, niedziela/poniedziałek 2/3 lutego 1947 roku.

Rok III.

Szeroka amnestia owocem zwycięstwa

Na zebraniu sprawozdawczym Komitetów Obywatelskich Bloku Demokratycznego z ust najwybitniejszych przedstawicieli PPR i PPS padła zapowiedź szerokiej amnestii w wyniku zwycięskich wyborów, które wykazały, że demokracja stanowi istotną żywą treść Polski powojennej.

Amnestia przyjdzie więc w wyniku zwycięstwa obozu demokratycznego, przyjdzie jako wynik stabilizacji stosunków na odcinku politycznym i będzie tej stabilizacji oczywistym przejawem. Amnestia dla wszystkich Polaków, którzy zrozumieli że dalsze trwanie w negacji, dalsza obrona reakcyjnych okopów przynosi szkodę i im osobiście i całemu krajowi, jest nowym etapem konsekwentnie przez obóz demokratyczny przeprowadzanego planu politycznej stabilizacji. Tej stabilizacji, która by przyszła wcześniej, gdyby nie p. Mikołajczyk. Jak słusznie na zebraniu Komitetów Obywatelskich powiedział tow. Gomułka Wiesław: „Pan Mikołajczyk nie tylko nie wezwał swoich reakcyjnych zwolenników do wyjścia z podziemia, lecz postanowił wzmożyć jego pozycję przez rozbicie ruchu ludowego, przez stworzenie własnej partii, która pomyślana została jako legalne przedłużenie podziemia, i miała wypełnić te zadania, których podziemie wypełnić nie mogło”.

Polacy lubowali się w słowie „przedmurze”. Jeśli to słowo zastosować do partii p. Mikołajczyka, reprezentującej właśnie koncepcje polityczne, wyłegłe z tradycyjnych błędów, to p. Mikołajczyk i jego partia stanowiły przedmurze podziemia. Lecz w wyborach przedmurze zostało zburzone. Klęskę PSL-u jako partii w ten sposób pomyślanej, we właściwy sposób zaczynają oceniać nawet sztabowi przywódcy tej partii.

Wielu obywateli, którzy dotychczas ulegali złudzeniom propagandy mikołajczykowski, w głębi swoich sumień oceniają dziś całą szkodliwość dotychczasowej polityki tego stronnictwa. Zrozumiałyszy szkodliwość politycznych koncepcji p. Mikołajczyka, tym wyraźniej odczuwają potrzebę stabilizacji stosunków politycznych i jednoci narodu w pracy dla państwa.

Do tych wszystkich zwycięski obóz demokracji polskiej wyciąga rękę i do tej współpracy ich zaprasza. Czyni to po wyborach, a nie przed wyborami. Czyni tak dlatego ponieważ nie chciał, aby amnestia poczytywana była za trick propagandowy, żeby była przez wszystkich wrogów demokracji posługiwana się insynuacją i drwiną, oczerniano i w opinii publicznej wypaczono. Dla tego zostanie ogłoszona na wyborach. Amnestia — obóz demokracji polskiej nie chciał kupić ani jednego głosu. Sprawę amnestii wyłączył obóz demokratyczny z ram walki przedwyborczej, nie uczynił z niej posunięcia taktycznego.

Amnestia ma być dowodem szczerze, dobrej woli obozu demokratycznego w stosunku do wszystkich uczciwych przeciwników politycznych. Stanowi wyraz działalności programowej obozu demokratycznego, który jest szermierzem ładu i pokoju wewnętrznego. Amnestia stanowi ma drzwie powrotu do Polski dnia dzisiejszego dla tych wszystkich którzy zrozumieli wreszcie, że dla Polaka nie ma innej drogi

Z konferencji londyńskiej

LONDYN (PAP) — Po złożeniu memorandum czechosłowackiego delegacji Czechosłowacji odpowiadali na poszczególne pytania zastępców ministrów spraw zagranicznych. W odpowiedzi na pytanie delegata Francji przedstawiciel Czechosłowacji podkreślił, że kontrolę nad Niemcami powinna sprawować władza okupacyjna, przy czym koszty okupacji ponosić powinien naród niemiecki. Kontrola winna obejmować nie tylko życie polityczne i gospodarcze, lecz również prasę, radio, sporty, życie kulturalne i szkolnictwo. W odpowiedzi na pytanie Murphy'ego czy Czechosłowacja będzie się domagała prawa wolnej żeglugi na Odrze, Hejdu oświadczył, że Odra nie jest obecnie rzeką niemiecką, lecz stanowi granicę naturalną między Niemcami a Polską. Odpowiadając na dalsze pytania, Hejdu podkreślił, że Czechosłowacja domaga się ustanowienia wolnych szlifów jedynie w 2 portach Hamburgu i Bremie.

LONDYN (PAP) — Rząd kanadyjski złożył konferencji ministrów spraw zagranicznych memorandum w sprawie Niemiec. Memorandum wysuwa pogląd, że nie należałoby od razu zawierać pokoju z Niemcami, a raczej opracować statut międzynarodowy nowego państwa niemieckiego. Z czasem statut ten mógłby być przekształcony w traktat pokojowy, podpisany przez Niemców.

Rząd kanadyjski w swym memorandum wysuwa projekt, by rząd w Niemczech oprzeć na zasadach federacji, nie zaś centralizacji. Decentralizacja jest zalecana zarówno pod względem politycznym, jak i gospodarczym. Rząd centralny ma mieć władzę dość ograniczoną, reszta uprawnień należy do rządów poszczególnych państw należących do federacji. Władza finansowa i militarna rządu centralnego powinna być tak ograniczona, aby ewentualne przygotowanie do nowej wojny były absolutnie niemożliwe. Wszelkie zmiany w konstytucji Niemiec powinny być zatwierdzone przez ONZ. Co się dotyczy odszkodowań to istniejący układ powinien ulec rewizji w zależności od niemieckiego potencjału gospodarczego. Spłaty reparacyjne powinny być ściągane w szybkim tempie tak, aby Niemcy mogły zorientować

przyjęto, jak tylko droga pracy dla dobra wszystkich, którzy chcieliby wycofać się z impasu, w który weszli na skutek wrogiej obcowi demokratycznemu propagandzie Mikołajczyka i jego reakcyjnych sprzymierzeńców, na pokój z tego rozważań światła i Polski, na skutek zadawnionych uprzedzeń, z którym nie każdy umysł umie łatwo i szybko dać sobie radę.

Obóz polskiej demokracji wyraża w ten sposób wiele dobrej woli, która stanowi zawsze dowód rzeczywistości, realnej siły. Siły, która pynie z porzucenia właściwej wybranej drogi, dobrze spełnianego obowiązku. Obóz demokracji polskiej wypełnia przy jej sobie zobowiązania. Do zwycięstwa swojego szedł nie po drodze kłamliwych obietnic i bajek z „tysiąca i jednej nocy”, lecz drogą twardego obowiązku, który i narodowi wskazuje jako najwłaściwszy drogowskaz w przyszłości. Nie dawaliśmy szumnych zapowiedzi, ale za to w miarę usprawniania naszego aparatu państwowego, w miarę udoskonalania

się, co im pozostaje. W sprawie rozbrojenia rząd kanadyjski wyraża opinię, że niemiecki przemysł zbrojeniowy i armia niemiecka muszą być stanowczo zlikwidowane. Rozbrojenie Niemiec powinno być wyłączone z zagadnienia powszechnego rozbrojenia, jednakże procedura kontroli ustalona w ramach ONZ powinna dotyczyć również Niemiec. Memorandum kanadyjskiego w konkluzji podkreśla, że sprawa zawarcia pokoju z Niemcami nie jest tylko zagadnieniem niemieckim, nie jest tylko zagadnieniem europejskim, lecz problemem międzynarodowym. Problem niedopuszczenia do nowej agresji ze strony Niemiec może być jedynie rozwiązany w ramach problemu szerszego niedopuszczenia do agresji ze strony żadnego państwa na świecie. Dla rozwiązania problemu niemieckiego i innych problemów międzynarodowych należy rozbudować ONZ, by stała się ona skutecznym instrumentem na drodze do zachowania pokoju. Nie da się to osiągnąć bez ograniczenia w pewnym stopniu suwerenności poszczególnych państw i ustanowienia w przyszłości pewnego rodzaju rządu międzynarodowego.

LONDYN (PAP) — Zastępcy ministrów spraw zagranicznych otrzymali w dniu wczorajszym notę rządu włoskiego. Rząd włoski domaga się w niej prawa przedstawienia swych poglądów na traktat pokojowy z Niemcami. Przedstawiciel Francji Couve de Murville oświadczył, że nota

włoska powinna być rozpatrzona dopiero po podpisaniu traktatu pokojowego z Włochami. Dodał on, że w sprawie tej decydować mogą jedynie ministrowie spraw zagranicznych. Postanowienia w tej sprawie zapadną na następnym posiedzeniu.

Delegat Stanów Zjednoczonych zawiadomił innych uczestników konferencji, że rząd amerykański przesłał notę, w której domaga się prawa przedstawienia swych poglądów na traktat pokojowy z Niemcami. Nota ta będzie przedmiotem narad w dniu dzisiejszym.

Partie włoskie zawierają pakt solidarności ministerialnej

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — We Włoszech w dniu wczorajszym w zasadzie osiągnięto porozumienie co do składu przyszłego rządu pomiędzy chrześcijańskimi demokratami a socjalistami i komunistami. Partie te zawierają ze sobą pakt solidarności ministerialnej. W dniu

Wyrok śmierci na morderców Stachowiaka POZNAN (AZ) — W Poznaniu zapadł wyrok przeciwko mordercom działacza ZWM, 6. p. Jana Stachowiaka. Na mocy tego wyroku osk. Kacmowski, Dybłański i Markiewicz zostali skazani na karę śmierci i pozbawienie praw na zawsze i na konfiskację majątku na rzecz skarbu państwa. Kempicki skazany został na dożywotnie więzienie.

Ambasador brytyjski odwołany z Warszawy

LONDYN (PAP) — Potwierdzono tu wiadomość o odwołaniu ambasadora Cavendish Bentincka z Warszawy i dezygnowaniu go na inną placówkę dyplomatyczną. Rzecznik Foreign Office powstrzymał się od wszelkich komentarzy na ten temat, zaznaczając tylko, że nowy ambasador brytyjski przy Rządzie Polskim zostanie wkrótce mianowany.

Nokraszy Pasza jedzie do Stanów Zjednoczonych MOSKWA (Tass) (obsł. wł.) — Premier egipski Nokraszy Pasza oświadczył, że uda się do Stanów Zjednoczonych, aby bronić interesów Egiptu w ONZ.

dzisiejszym zbiorą się komisja w celu ustalenia składu i programu nowego rządu.

LONDYN (BBC) (obsł. wł.) — W dniu wczorajszym b. premier de Gasperi konferował z socjalistami i komunistami na temat ewentualnej współpracy w przyszłym rządzie. Chrześcijańscy demokraci po długich debatach wyrazili wotum zaufania swojemu przywódcy co do utworzenia rządu koalicyjnego.

We Włoszech przestała działać komisja sojuszników

LONDYN (BBC, obsł. wł.) — W dniu dzisiejszym przestaje działać we Włoszech Sojusznicza Komisja Kontroli, jako następca do całkowitego usamodzielnienia Włoch. Funkcje jej przejmują czasowo kwatery sojuszników sił zbrojnych.

Szczegóły memorandum francuskiego w sprawie Zagłębia Ruhry

PARYŻ (PAP) — W kołach międzynarodowych sądzą, że następną notą francuską do Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Związku Radzieckiego zostanie doręczona na zwykłej drodze dyplomatycznej przed końcem bieżącego tygodnia. Dotyczy ona umiędzynarodowienia Zagłębia Ruhry. Komentarzy do tej noty udzielił francuski minister spraw zagranicznych Bidault na środowym posiedzeniu Rady Ministrów oraz ponownie na posie-

nia metod rządzenia, realizujemy to, na czym krajowi, zrujnowanemu największemu, zależy, ład i spokój oparte o sprawiedliwość i silną władzę wykonawczą.

Amnestię dziś obóz demokracji polskiej może w czyn wprowadzić ponieważ, pomimo dążenia reakcyjnego podziemia do stworzenia w naszym kraju stanu permanentnego chaosu, obóz polskiej demokracji opanował całkowicie sytuację i stworzył siły, które zagwarantują właściwe wykonanie amnestii, zagwarantują szczęśliwy powrót do życia pośród nas tych wszystkich którzy zbryli już manowce polityczne, mroki podziemia i fałszywi prorocy.

Amnestia nie była obietnicą. Będzie natomiast realnym faktem politycznym, który przyspieszy wewnątrz kraju stabilizację stosunków, a nad którym, poza granicami kraju poważnie muszą się zastanowić ci wszyscy, którzy własne działania polityczne opierają na rzeczowo ocenianych realiach.

L. R.

czeniu komisji spraw zagranicznych Zgromadzenia Narodowego. Rząd francuski przygotowuje dalsze noty w sprawie Niemiec, z zamiarem przedłożenia ich państwu sojuszniczym przed konferencją moskiewską, a w szczególności czwartą notę w sprawie odszkodowań.

Jak słychać, nota francuska w sprawie Zagłębia Ruhry dotyczy głównie dwóch punktów: 1) umiędzynarodowienia kopalń węgla i stalowni oraz 2) międzynarodowej kontroli na obszarze Zagłębia Ruhry. Przypuszczalnie projekt francuski ogranicza się do zagadnień technicznych i nie wysuwa drażliwej sprawy odłączenia Zagłębia Ruhry pod względem politycznym od reszty Niemiec, podobnie jak sprawy udziału Związku Radzieckiego w kontroli międzynarodowej.

Celem rządu francuskiego jest stworzenie konkretnej platformy do dyskusji nad projektem, który — zdaniem Francuzów — stawałoby istotne gwarancje, że kontrola sojuszników będzie mogła być wykonywana w ciągu długiego okresu czasu i że Niemcy nie będą mogli uchylać się od tej kontroli. Projekt francuski wysuwa rzekomo trzy gwarancje przeciwko odrodzeniu się militarystyki niemieckiej:

- 1) gwarancje polityczne, dotyczące stosunków pomiędzy Zagłębiem Ruhry a przyszłym centralnym rządem niemieckim;
- 2) gwarancje gospodarcze, dotyczące kwestii administracji i kontrolowania kopalń węgla i stalowni;
- 3) kontrola międzynarodowa.

Rzecznik francuskiego minister-

stwa spraw zagranicznych oświadczył wobec korespondenta Reutera, że pominięcie sprawy politycznego oddzielenia Zagłębia Ruhry od Niemiec nie oznacza, aby rząd francuski zmienił swój pogląd, iż polityczne odłączenie Zagłębia Ruhry od reszty Niemiec jest pożądane. Oznacza to jedynie, że rząd francuski pragnął stworzyć praktyczne podstawy dla rozmów moskiewskich, pozostawiając sprawę sporną na uboczu, aby mogły być podniesione w trakcie konferencji przez poszczególne państwa. Stanowisko Francji pozostaje niezmienione. Francja uważa, że projekt francuski będzie mógł być najskuteczniej wielokrotnie w życie, o ile Zagłębie Ruhry pod względem politycznym zostanie odłączone od reszty Niemiec. Jeśli zostanie uzgodnione, że w Niemczech powstanie szereg państw sfederowanych, zamiast jednej Rzeczy, za stolicą w Berlinie, wtedy Francja pragnęłaby widzieć Zagłębie Ruhry jako jedno z tych państw sfederowanych pod kontrolą międzynarodową i miałyby wówczas mniej zastrzeżeń, aniżeli w wypadku zcentralizowanej czwartej Rzeczy.

Na środowym posiedzeniu francuskiej Rady Ministrów osiągnięto całkowitą jednomyślność w sprawie polityki względem Niemiec. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że wszystkie partie są gotowe, udzielić ministrowi spraw zagranicznych Bidault wolnej ręki na konferencji moskiewskiej, aby uzgodnić stanowisko Francji z głównymi wytycznymi, opracowanymi przez inne wielkie mocarstwa.

Straty wojenne Polski

Przegląd prasy

Żona

Rydzka - Śmigłego
na dworze księcia Monaco

„Wieczór Warszawy” pisze:
W jednym z apartamentów pałacu księcia Monaco, położonym na wysokim cyplu skalnym nad morzem Śródziemnym, na słynnym Lazurowym Wybrzeżu, bawi już od paru lat ta jennicza dama.

Pałacowa warta honorowa strzeże wejścia do jej apartamentów, gdzie nie można wejść bez uprzedniego zameldowania się u dyżurnego oficera pałacowej straży. Gościnnie gospodarz władca najmniejszego krainu w Europie, słynącego ze swego domu gry, pięknego akwarium morskiego i wyjątkowo malowniczego położenia, traktuje ją jak udziałną księżnę.

Dama ta prowadzi tryb życia bardzo dyskretny. Nikt jej nie widuje poza obrębem jej apartamentów. Od czasu do czasu odwiedza ją jedynie paru starszych panów. W jej apartamentach, tak jak i w całym pałacu panuje dworska etykieta. Oznaczone są dni i godziny audiencji, nawet o charakterze towarzyskim.

Tajemniczym gościem księcia Monaco jest pani Mała, małżonka marszałka Rydzka-Śmigłego.

Jeszcze przed wojną marszałkowi Rydzka-Śmigłowi ocalał nimb tajemniczości. Nie ukazywała się nigdy, ani na żadnych oficjalnych przyjęciach, ani na paradach wojskowych nie towarzyszyła mężowi, nie brała też czynnego udziału w żadnej pracy społecznej.

Tylko wtajemniczeni wiedzieli, że przyczyną tego było cierpienie, które pozabawiło ją w stosunkowo młodym wieku — władzy w rękach. To się stało przyczyną dobrowolnego usunięcia się w cień i widywania tylko, którzy nie narażali jej przez nieopatrzne podawanie ręki na zażenowanie.

Kaleczyło to musiło być bardzo ciężkie dla kobiety, w której kochała się ongiś cała młodzież jej rodzinnego miasta Żytomierza. Była podobno uroczym zjawiskiem wśród młodych dziewcząt.

Panna Mała Tomasówna, córka właściciela cukrowni w Żytomierzu poślubiła ziemianina p. Zaleskiego, który ją kształcił do dalkowo i czynił z niej światową damę. Rozchodzi się o męża w warunkach tragicznych, bowiem porwany przez hitlerów zostaje w jej hotelowym pokoju. Wstrząśnięta tym wycofuje się z życia towarzyskiego i pracuje jako czynna łączniczka P. O. W. W pracy tej poznaje gen. Rydzka-Śmigłego, przeprawa rozwód i zostaje jego żoną.

Dzisiaj samotna wdowa jest gościem księcia Monaco. Jej nie licznymi gośćmi jest kilku dawnych leśników generałów.

teli polskich z tytułu przerwania stosunków handlowych i gospodarczych wskutek wojny.

IV. Straty bezpośrednie poszczególne dziedziny gospodarstwa narodowego:

a) ogólne wraz z produkcją i usługami — 88.800 miln. zł,
b) w substancji majątkowej — ogółem 62.024 miln. zł.

1. Rolnictwo, ogrodnictwo, kultury specjalne:

a) 11.902 miln. zł,
b) 3.000 miln. zł.

2. Leśnictwo, łowiectwo, rybactwo:

a) 3.579 miln. zł,
b) 3.579 miln. zł.

3. Przemysł, górnictwo, energetyka, rzemiosło:

a) 22.411 miln. zł,
b) 11.039 miln. zł.

4. Handel:

a) 7.096 miln. zł,
b) 7.096 miln. zł.

5. Komunikacja i transport:

a) 10.591 miln. zł,
b) 8.791 miln. zł.

6. Poczta:

a) 700 miln. zł,
b) 562 miln. zł.

7. Administracja publiczna, samorząd, monopole, banki i ubezpieczenia:

a) 5.340 miln. zł,
b) 3.000 miln. zł.

8. Dobra kultury i sztuki:

a) 5.265 miln. zł,
b) 5.365 miln. zł.

9. Szkoły i instytucje naukowe:

a) 3.022 miln. zł,
b) 1.858 miln. zł.

10. Służba zdrowia:

a) 539 miln. zł,
b) 539 miln. zł.
11. Sprzęt wojskowy:
a) 5.266 miln. zł,
b) 5.266 miln. zł.

12. Budynki mieszkalne, gospodarstwa domowe, urządzenia biur 1) osób prywatnych, 2) stowarzyszeń oraz zabrane usługi (praca przymusowa):

a) 13.589 miln. zł,
b) 9.689 miln. zł.

Uwaga: Terytorialna podstawa obliczenia strat materialnych jest obecne terytorium Polski bez Ziemi Odzyskanych. Do obliczeń strat w ludziach włączono również osoby narodowości polskiej i żydowskiej na ziemiach odzyskanych Związku Radzieckiego — jako mające prawo opcji (lub mogące je mieć, gdyby żyły) na rzecz Polski.

Na marginesie tragicznego bilansu

WARSZAWA (PAP) — W związku z podaniem przez nas w skrócie wykazem strat wojennych Polski, Wice-minister Administracji Publicznej Władysław Wolski, sprawujący pieczę nad pracą Biura Odszkodowań Wojennych udzielił prasie szeregu wyjaśnień. Jego zdaniem, odpowiedź na pytanie, jaką cenę zapłaciła Polska za ostatnią agresję niemiecką, będzie ważnym argumentem na rzecz postulatów, które delegacja polska wysunie na konferencji londyńskiej. Mamy bowiem prawo domagać się pełnego zabezpieczenia naszego narodu przed powtórzeniem się wypadków z ubiegłych 30 lat.

Poza olbrzymią sumą ogólną strat

wojennych Polski nikt nie jest w stanie przeliczyć na pieniądze „wartości” wymordowanych ludzi oraz zalamania procesów biologicznych, społecznych i kulturalnych. Są to straty niemiernie i niepowetowane, a zrozumieć je mogą najlepiej te narody, które jak naród polski, uciarpiały od niemieckiego terroru. Zapytany o porównanie strat wojennych Polski z tymi, które poniosły inne państwa, Wice-minister Wolski stwierdził, że straty biologiczne naszego kraju wyrażające się w utracie 22 proc. ogółu obywateli wysunęły go bezapelacyjnie na pierwsze miejsce. Straty narodów anglosaskich są kilkadziesiąt razy niższe, niż straty narodów słowiańskich, co poniekąd tłumaczy trudność obiektywnej oceny przez nie tego zagadnienia.

Jeżeli chodzi o straty rzeczowe, obliczane na głowę ludności, to Polska obok Związku Radzieckiego zajmuję i tu czołową pozycję.

Statystyka ta ma specjalną wymowę, jeśli zważy się niższy poziom gospodarczy Polski w porównaniu z państwami zachodnimi. „Świadczy ona — zaznaczył Wice-minister Wolski — że wojna dotknęła mieszkańców Polski w samej istocie ich egzystencji, oraz że osiągnęła ona maksimum swego natężenia właśnie w naszym kraju”.

Rejestracja strat wojennych została w Polsce zapoczątkowana w roku 1945. Była to praca ciężka ze względu na stan, w jakim się znajdowała administracja w początkowym okresie. Zakończenie tych prac w ciągu tak krótkiego czasu jest poważnym osiągnięciem polskiej administracji.

Memorandum czechosłowackie w sprawie Niemiec

LONDYN (PAP) — Memorandum rządu czechosłowackiego w sprawie Niemiec, złożone na konferencji ministrów spraw zagranicznych w Londynie w czwartek po południu, wysuwa projekt, aby ustanowiona została trwała kontrola nad Niemcami dla przeprowadzenia, zgodnie z uchwałami poczdamskimi, całkowitego rozbrojenia. Rząd czechosłowacki zaznacza, że w razie, gdyby inne państwa, prócz mocarstw okupujących Niemcy, miały wziąć udział w tej kontroli nad Niemcami, Czechosłowacja domagałaby się również udziału w tej kontroli. W każdym razie Czechosłowacja pragnie wziąć udział w kontroli nad Niemcami w tych sprawach, które bezpośrednio dotyczą jej interesów.

Memorandum czechosłowackie stoi na stanowisku, omawiając strukturę polityczną Niemiec, że sprawa czy Niemcy mają być

zcentralizowane, czy też sfederowane, jest właściwie sprawą formalną. Czechosłowacja skłania się raczej ku centralizacji.

Memorandum czechosłowackie proponuje m. in. kontrolę handlu zagranicznego, kontrolę kredytu i inwestycji. Wszystkie przedsiębiorstwa należące do hitlerowców powinny być upaństwowione, wszystkie kartele rzemieślnicze oraz umowy kartelowe unieważnione. Kapitały niemieckie powinny być wykluczone z karteli zagranicznych.

Rząd czechosłowacki zaleca przeprowadzenie reformy rolnej w całych Niemczech, w celu istoty zlikwidowania klasy junkrów. Rząd czechosłowacki domaga się także wprowadzenia jednolitej waluty w całych Niemczech.

Jeżeli chodzi o specjalne żądania Czechosłowacji, to domaga się ona:

Sprawa wycofania

przedstawicieli dyplomatycznych z Hiszpanii

NOWY JORK (PAP) — Sekretariat ONZ otrzymał dotychczas odpowiedzi 43 rządów w sprawie zaleceń Generalnego Zgromadzenia z dnia 20 grudnia 1946 r., dotyczącego odwołania przedstawicieli dyplomatycznych z Hiszpanii. Odpowiedzi wykazują, że 1) Wielka Brytania, Liberia i Holandia odwołały swych przedstawicieli, 2) następujące państwa

oznajmiły, że nie utrzymują stosunków dyplomatycznych z Hiszpanią: Afganistan, Australia, Boliwia, Kanada, Chiny, Egipt, Guatemala, Haiti, Islandia, Indie, Irak, Liban, Luksemburg, Nowa Zelandia, Iran, Polska, Hedžas, Syjam, Unia Południowo-Afrykańska, Ukraina, Wenezuela i Jugosławia, 3) następujące państwa oświadczyły, że nie posiadały ambasadorów ani posłów w Hiszpanii w czasie uchwalenia rezolucji przez Narody Zjednoczone: Brazylia, Belgia, Grecja, Chile, Costa Rica, Ekwador, Nicaragua, Paragwaj, Szwecja, Stany Zjednoczone, Dania, Norwegia i Turcja.

Były gubernator Krakowa dr. Lohesacker stanie przed sądem

Wśród zidentyfikowanych ostatnio niemieckich przestępców wojennych znajduje się m. in. b. gubernator Krakowa, dr. Lohesacker. Formalności związane z wydaniem tego przestępcy Polsce zo taną prawdopodobnie szybko załatwione i już w najbliższym czasie Lohesacker będzie postawiony przed sądem polskim w Krakowie.

„Klub zbiegów”

(RAP) Policja angielska wykryła „Klub zbiegów”, w którym Angielki udzielały pomocy jeńcom niemieckim w ucieczce z obozów. Kobiety dostarczały Niemcom żywność, odzież i pieniądze, a także udzielały im schronienia na czas poszukiwania ich przez policję.

Przeszło 50 jeńców zbiegło z obozów w Anglii środkowej w ciągu 1946 r. Wiele jeńców zostało przyłapanych w chwili usiłowania ucieczki. Znalezione u nich znaczne sumy pieniężne i odzież, co świadczy o zorganizowanej pomocy z zewnątrz.

Ministerstwo wojny wydało

Instrukcję o zaostrzeniu rygoru w obozach, celem zapobieżenia ucieczce Niemców.

Jednocześnie zaś jedno z pism angielskich opublikowało taką wiadomość: „W Newton Abbot, w hrabstwie Devon, urządzono przyjęcie dla pracowników pewnej firmy przemysłowej. Wśród zaproszonych było 50 jeńców niemieckich, których gospodarze b. serdecznie witali. Jeden z pracowników oświadczył: „Ci ludzie ciężko pracują z nami, nie widzę więc powodu, by nie mieli się bawić z nami”.

Czy tak wygląda zaostrzenie rygoru w obozach niemieckich?

Wiadomości gospodarcze

Argentyna wycofuje złoto ze Stanów Zjednoczonych

Argentyna przystąpiła do wycofywania złota ze Stanów Zjednoczonych, które nagromadziła podczas wojny dla celów płatniczych za duże dostawy surowców. W ciągu 14 dni Argentyna otrzymała już trzecią przysyłkę złota.

Według danych z początku stycznia r. b. pozostało w Stanach Zjednoczonych jeszcze 183 ton argentyńskiego złota, które będzie wywiezione drogą lotniczą. Przewidzianych jest 40 przelotów, które mają się rozpocząć z końcem stycznia r. b.

Według półroczowych danych Argentyna uplasowała w swoim czasie w Stanach Zjednoczonych złota ogólną wartość 203 mil. dolarów.

Wywóz koni ze Szwecji

Według oświadczenia ministra handlu Myrdala może Szwecja w roku bieżącym podwyższyć swój wywóz koni do 25 tys. koni roboczych. Dla wywozu do Związku Radzieckiego prze-

widzano już odpowiednią ilość koni wartości globalnej 12 mil. koron szwedzkich. Francja ma otrzymać konie za 2 mil. koron. Dla Włoch przewidziano wywóz tysiąca koni, a Szwajcaria ma nabyć 200 koni, o ile dojdzie do porozumienia w sprawie ceny.

Wzrost kosztów utrzymania we Włoszech

Według badań Komisji Parytetowej, składającej się z przedstawicieli Izby Pracy i Związku Przemysłowców, koszty utrzymania w prowincji Florencia wzrosły w ciągu ostatnich dwóch miesięcy o blisko 18 procent.

Spadek cen na kanadyjskich rynkach futrzanych

Względnie łagodna pogoda i „strajk kupujących” z powodu zbyt drogiej cen, wpłynęły na silne obniżenie się cen artykułów futrzanych, które spadły w wielu wypadkach o 33 — 55 proc. Specjalnie silną jest zniżka w odniesieniu do droższych gatunków futer,

Dalsze szczegóły memorandum jugosłowiańskiego w sprawie Niemiec

LONDYN (PAP) — W uzupełnieniu pierwszych wiadomości o memorandum jugosłowiańskim w sprawie Niemiec, złożonym na konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych, korespondent PAP'u podaje następujące dalsze szczegóły.

Memorandum stwierdza, że rząd jugosłowiański obstraja przy decyzjach powziętych na konferencjach w Jaltie i Poczdamie, które to decyzje ustaliły podstawowe zasady rozwiązania kwestii Niemiec. Nie wolno — podkreśla memorandum — ignorować faktu, że oprócz samobrony zasadniczym motywem, który połączył Narody Zjednoczone, było zdecydowanie, że zwycięstwo nad faszyzmem niemieckim powinno raz na zawsze zapobiec odrodzeniu niemieckiego imperializmu i agresji. Wszystkie problemy obecnych Niemiec należy przede wszystkim rozpatrywać w świetle tego faktu.

Toteż punktem wyjściowym rozwiązania problemu Niemiec po wojennych jest zapewnienie na długi okres czasu kontroli militarnej i gospodarczej Niemiec. Konieczność takiego załatwienia sprawy wynika m. in. z ogłoszonych ostatnio danych międzynarodowej komisji do studiów problemów europejskich, dotyczących działalności hitlerowskiej w Niemczech oraz zająć się kapitału hitlerowskiego zagranicą.

W następnym punkcie swego memorandum rząd jugosłowiański domaga się, aby władze okupacyjne w Niemczech uprawiały wspólną politykę tak, by mogły być osiągnięte wspólne cele, zadeklarowane w Jaltie i Poczdamie.

Rozwijając pojęcie wspólnej polityki memorandum mówi, że ta wspólna polityka władz okupacyjnych powinna opierać się na jednolitej ekonomicznej Niemiec, zgodnie z decyzjami poczdamskimi. Specjalnie w dziedzinie ekonomicznej, wspólna polityka władz okupacyjnych jest warunkiem powodzenia denazyfikacji — oczyszczenia od hitlerowców gospodarki niemieckiej — co związane jest jak najściślej ze zniszczeniem gospodarczych syndykatów, trustów i innych zrzeszeń o charakterze monopolistycznym oraz likwidacją wielkiej własności ziemskiej będącej bazą ekonomiczną junkrów. W punkcie trzecim memoriał wysuwa postulat likwidacji Prus jako „należącego podległości i herolda agresji niemieckiej przeciwko wschodnim sąsiadom Niemiec i innym narodom“. Jest to jak zaznacza memorandum — konieczne dla politycznego załatwienia sprawy Niemiec

oraz stanowi warunek ich dalszego demokratycznego i pokojowego rozwoju.

Dalej memorandum jugosłowiańskie oświadcza: „Głównym chociaż nie jedynym ciosem przeciwko tradycjom pruskim jest zniszczenie władzy niemieckiej nad terytoriami polskimi na wschód od rzek Odry i Nysy.

Rząd jugosłowiański uważa, że roszczenia terytorialne Polski w stosunku do Niemiec są całkowicie niesprawiedliwe. Usprawiedliwione są również ze względów bezpieczeństwa roszczenia Czechosłowacji w sprawie korektury jej granicy z Niemcami. Rząd jugosłowiański zwraca też uwagę na zagrożenie Serbów Łużyckich, najmniejszego ludu słowiańskiego, pozostałości szczepów słowiańskich, które zamieszkiwały całe terytorium pomiędzy Łabą i Odrą. Konieczne jest zagwarantowanie im zasadniczych praw narodo-

wych oraz umożliwienie swobodnego rozwoju narodowego.

Z kolei memorandum jugosłowiańskie domaga się włączenia w ramy likwidacji niemieckiego ducha agresji problemu mniejszości niemieckich w Europie wschodniej i południowo-wschodniej, które były bastionami agresji niemieckiej. Mniejszości te — jak zaznacza memorandum — odegrały szczególnie doniosłą rolę w okresie między dwiema wojnami i podczas wojny. Już przed dojściem Hitlera do władzy były one zorganizowane dla celów szpiegowskich, a w okresie istnienia Niemiec hitlerowskich stały się ich piątą kolumną. Toteż memorandum żąda wysiedlenia Niemców z Jugosławii tak, jak z Czechosłowacji, Polski i Węgier.

W punkcie piątym memorandum wyraża poparcie dla postulatów Francji i innych zachodnich sąsiadów Niemiec.

W końcowym punkcie swego memorandum rząd jugosłowiański wraca do kwestii gospodarczego rozbrojenia Niemiec łącząc się z kwestią odszkodowań. Ze względu na konieczność zredukowania potencjału wojennego Niemiec należy zmniejszyć przemysł niemiecki, a urządzać przemysłowe niepotrzebne dla gospodarki pokojowej Niemiec należy bądź zniszczyć, bądź też przekazać tytułem odszkodowań narodom, które ucierpiały od agresji niemieckiej.

Memorandum jugosłowiańskie, podobnie jak i polskie, nie wywołało w prasie brytyjskiej, jak dotąd żadnych komentarzy. Jednocześnie jednak w kręgach politycznych Londynu zwraca się uwagę na to, że memorandum polskie i jugosłowiańskie wykazują jednolite stanowisko obu krajów wobec zagadnienia Niemiec.

Nota rządu jugosłowiańskiego

do Wielkiej Brytanii

BELGRAD (PAP) — Prasa jugosłowiańska poświęca czołowe miejsce doniesieniom i komentarzom w sprawie zamordowania przez czetników p. o. konsula jugosłowiańskiego w Neapolu. Delegacja jugosłowiańska przy komisji sojuszniczej we Włoszech wydała komunikat, w którym oświadcza, że konsul Glumica posiadał pisemną gwarancję bezpieczeństwa od wojskowych władz angielskich. Komendant sojusznicy był uprzedzony dwukrotnie o przygotowaniu czetników do zamachu na Glumicę i pozostałych członków konsultatu. W czasie napadu czetników angielski komendant obozu odmówił prośbie Glumicę zawezwania na pomoc znajdujących się do dyspozycji komendanta strażników angielskich.

Agencja Tanjug zdementowała korportowane przez Reutera oświadczenie władz sojuszniczych, że morderstwo nastąpiło w czasie przemówienia Glumicę do czetników, jako fałszywe oraz usiłujące ukryć odpowiedzialność angielskich władz wojskowych za przestępstwo.

Wiceminister spraw zagranicznych Welbit oświadczył na konferencji prasowej, że zabójstwo Glumicę stanowi poważny incydent w stosunkach między władzami jugosłowiańskimi a organami angielskimi. Rząd włoski nie ponosi żadnej odpowiedzialności za morderstwo. Główna wina spada na angielskie władze

wojskowe. Welbit zapowiedział podjęcie u rządu angielskiego energicznych kroków, by spowodować ukaranie winnych i przeprowadzenie dokładnych dochodzeń.

BELGRAD (PAP) — Agencja Tanjug donosi, że w uzasadnieniu noty, jaką wręczył ambasador jugosłowiański w Londynie brytyjskiemu ministrowi spraw zagranicznych, przedstawiono cały przebieg wypadków, poprzedzających morderstwo. Po uprzednim porozumieniu się z władzami brytyjskimi, urzędnicy jugosłowiańscy udali się do obozu, którego komendant por. Hughes prosił o przybycie następnego dnia. Nie otrzymawszy zawiadomienia konsula Glumicę zdecydował się przybyć do obozu 25 ub. m. W biurze komendy urzędnicy jugosłowiańscy zastali majora brytyjskiego, por. Hughesa i jeszcze jednego wojskowego brytyjskiego. W czasie wizyty jugosłowiań-

scy przestępcy wojenni uzbrojeni w pręty żelazne, zbrali się przed gmachem komendy i na oczach oficerów brytyjskich w bestialski sposób zaatakowali przedstawicieli jugosłowiańskich. Glumicę zmarł z odniesionych ran w trzy godziny po napadzie, zaś stan drugiego urzędnika Anglii jest groźny. Należy podkreślić, że urzędnicy jugosłowiańscy, widząc grożące im niebezpieczeństwo, zwrócili się do majora brytyjskiego o zapewnienie im ochrony, ten jednak nie uczynił nic, chociaż miał do dyspozycji żołnierzy i policję wojskową. Rząd jugosłowiański, stwierdza nota, podziela oburzenie swego narodu, skierowane w stronę sprawców zbrodni, przestępców wojennych, którzy z armią niemiecką zbiegli z kraju przed zaśluzoną karą oraz wojskowych brytyjskich, którzy pozwolili zamordować przedstawiciela państwa sojuszniczego.

Debata nad sprawą obrony

Imperium Brytyjskiego

LONDYN (PAP) — Na posiedzeniu Izby Lordów, lord Strabolgi z ramienia Partii Pracy rozpoczął dyskusję nad sprawą obrony Imperium Brytyjskiego. Oświadczył on, że problem obrony Imperium w istocie rzeczy polega na rozstrzygnięciu, czy Wielka Brytania jest w stanie utrzy-

mać milionową armię oraz silną marynarkę. Wyrzucił on nadzieję, że wiadomość, jakoby znaczna część armii brytyjskiej miała być atakowana na stałe w Afryce wschodniej nie odpowiada prawdzie. W ten sposób bowiem wojska te znajdowałyby się na terenach zbyt odległych, by stanowiły rezerwy strategiczne, a koszty byłyby zbyt wielkie. Lord Strabolgi wyraził także nadzieję, że w przyszłości rząd wykorzysta w szerszych rozmiarach wojska kolonialne. Na tym samym stanowisku stanął lord Trenchard — marszałek RAF, argumentując, że przyczyniłoby się to również do rozwiązania zagadnienia braku rąk roboczych w Wielkiej Brytanii. Lord Addison, minister do spraw dominialnych, w odpowiedzi oświadczył, że Wielka Brytania nie może mieć większej armii lądowej, marynarki i lotnictwa, aniżeli państwo jest w stanie utrzymać. Jeżeli chodzi o liczebność armii, to jest ona wciąż jeszcze zbyt rozbudowana. Rząd nie przewiduje by regularna armia brytyjska w przyszłości musiała liczyć milion ludzi. Wystarczyłoby prawdopodobnie znacznie mniejsza liczba. Rozmieszczenie tej armii musi być dokonywane na podstawie założeń rzeczoznawców. Co się tyczy wykorzystania kolonialnych sił roboczych, to rząd szczerze zwraca uwagę na podwyższenie dostarczania żywności dla Wielkiej Brytanii. W opracowaniu znajdują się projekty wykorzystania w znacznym stopniu mniejszej liczby żołnierzy Afryki dla celów aprowizacyjnych.

Proces przyjaciółki

Mussoliniego

PARYŻ (PAP). — Z Bordeaux donoszą, że na posiedzeniu tamtejszego trybunału wojkowego oskarżona Magda Fontanges, która przed wojną twierdziła, iż jest przyjaciółką Mussoliniego, broniła się przed oskarżeniem o współpracę z nieprzyjacielem. Prokurator stwierdził, że była ona znana jako „Helena, agent 8608“. Liczy ona 37 lat i najlepiej jest znana pod nazwiskiem Fontanges, jednakże właściwie nazywa się Madeleine Coraboeuf. Zeznała ona, że w roku 1940 szukała u Francuzów schronienia przed „prześladowaniem“. Fontanges wykonała kilka misji jako agent niemiecki w całej Francji i Belgii przed otrzymaniem dymisji od hitlerowców w roku 1943. Zwolnienie jej nastąpiło na skutek odmowy udawania się do Włoch, aby „przekonać się o prawdziwości doniesień ze Mussolini i Ciano“ zbyt przyjaźni nie zaczynała odnosić się do sojuszników. Francuzi aresztowali ją w Nicei, skąd usiłowała przedostać się do Włoch, dowodząc urzędkiem włoskim i „Gaoba, będącą w tak zażyłych stosunkach z Mussolinim jak ona, powinna być wpuszczona automatycznie.

Aresztowanie tłumacza ambasady angielskiej

WARSZAWA (PAP). — W wyniku śledztwa prowadzonego przez organa Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, została w dniu 29 stycznia b. r. w godzinach wieczornych aresztowana tłumaczka ambasady angielskiej w Warszawie Maria Marynowska z domu Koziół-Poklewska. W toku wstępnego dochodzenia aresztowana potwierdziła prawdziwość zarzutów jej czynów oraz złożyła szereg innych wyjaśnień. Dalsze śledztwo w toku.

Krm s'a ONZ w Atenach

LONDYN (PAP). — Agencja Reutersa donosi z Aten, że odbyło się tam pierwsze posiedzenie Komisji Organizacji Narodów Zjednoczonych, wysłanej dla zbadać sytuację w Grecji. Na posiedzeniu odczytano pismo Jugosławii, proszące o wstrzymanie wszelkich obrad do chwili przyjazdu delegacji jugosłowiańskiej. Pismo podkreśla, że rząd grecki mimo dwóch not nie udzielił dotychczas wizji jugosłowiańskim przedstawicielom oraz dziennikarzom.

Na wniosek delegata radzieckiego Ławrientiewa, który został poparty przez przedstawicieli Stanów Zjednoczonych Ethridge'a komisja postanowiła odroczyć swe obrady do chwili przyjazdu przedstawicieli Jugosławii.

W skład komisji, poza delegatami ZSRR i USA, wchodzi przedstawiciele Wielkiej Brytanii, Australii, Belgii, Brazylii, Francji, Polski, Kolumbii i Syrii. W piątek komisja zbiera się dla wyboru przewodniczącego oraz dla powzięcia decyzji, czy posiedzenia jej będą dostępne dla publiczności.

Uchwalono, że językami obrad będą angielski i francuski.

Wydobycie węgla we Francji w 1946 r.

Produkcja węgla we Francji osiągnęła w 1946 r. 49 milj. ton wzrostu w porównaniu z rokiem 1945 o 14 milj. ton. Wskaźnik produkcji w stosunku do ostatniego roku przedwojennego wynosi 104

W kilku wierszach

Paryż. — Podano do wiadomości, że na miejsce nacelnego dowódcy wojsk francuskich w Indochinach admirał Thierry d'Arnaud został mianowany generał Loelere

Berlin. — Ze strefy amerykańskiej Niemcy wyszło dotychczas ponad 7 000 uchodźców do Stanów Zjednoczonych, z czego 90 proc. stanowił Żydzi. W ciągu najbliższych 3 tygodni ma odejść z Niemcy dalszy transport około 3 000 uchodźców z Europy.

Frankfurt n/M. — W procesie 5 lekarzy niemieckich oskarżonych o udział w uśmierceniu niemieckich dzieci w szpitalu — w Kamelhof — doktorzy Wesse, Mathilde Wehm i Grosman — zostali skazani na śmierć.

Paryż. — Komisja produkcji przemysłowej francuskiego Związku Narodowego wypowiedziała się 12 głosami przeciwko 9 za nacjonalizacją przemysłu stalowego i żelaznego.

Londyn. — Brytyjskie ministerstwo wojny podało do wiadomości, że szef immanentalnego sztabu generalnego marszałek lord Montgomery uda się w najbliższy poniedziałek na miesięczny pobyt do Szwajcarii.

Przygotowania do międzynarodowego zjazdu dziennikarzy w Pradze w roku 1947

PRAGA (IP) — Międzynarodowa organizacja dziennikarzy „International Organisation of Journalists“, która pierwszy swój zjazd po wojnie odbywała w roku ub. w Kopenhadze, urządza swój tegoroczny zjazd w Pradze a to od 3 do 7 czerwca. Zjazd ten będzie miał dla międzynarodowej organizacji i wzajemnych stosunków między dziennikarzami po-

szczególnych państw wielkie znaczenie. Zjazd bowiem ma zatwierdzić nowy statut organizacyjny a obrady dotyczyć będą m. in. zagadnień wolności prasy i uregulowania stosunku państwa do prasy. Prasa angielska właśnie w tych dniach poświęca wiele uwagi kwestii ustosunkowania się państwa do prasy a czasopismo „New Statesman and Nation“

w jednym z ostatnich numerów dodatnio komentuje uregulowanie tego stosunku w Czechosłowacji, zalecając takie rozwiązanie innych państwom.

W zjeździe weźmie udział około 300 delegatów organizacji dziennikarskich z całego świata. Przybędą prawdopodobnie trzy delegacje ze Związku Radzieckiego a to rosyjska, białoruska i ukraińska, liczna delegacja przybędzie z Anglii, Francji i Stanów Zjednoczonych. Oczekiwane są również liczne delegacje z państw Europy południowej i wschodniej, jako też z państw skandynawskich i zaocennicznych. Po obradach zjazdowych uczestnicy według własnych upodobań urządzą wycieczkę na Słowację, albo do zachodnioeuropejskich miejscowości kąpielowych a niewątpliwie także zechcą zapoznać się bliżej z Pragą i jej zabytkami historycznymi. Organizacja zjazdu powierzona została Związkowi dziennikarzy czechosłowackich, który już rozpoczął przygotowania do zjazdu.

Rewizje i aresztowania w Jerozolimie

LONDYN (BBC, obsk. wł.) — Władze brytyjskie przeprowadziły w dniu wczorajszym w Jerozolimie rewizję w domu rabina Fiszmana, urzędującego prezesa egzekutywy żydowskiej. Jako przyczynę przeprowadzenia rewizji podano, że dom rabina znajduje się w okręgu, na terenie którego ukrywają się sprawcy porwania majora Collinsa. Na przedmieściach Jerozolimy patroli areztowały 6 osób podejrzanych o udział w porwaniu. Major Collins został w dniu wczorajszym wypuszczony na wolność. Odnale-

ziono go w przedsionku jednej z klinik w stanie nieprzytomnym i z powodu powierzchownych obrażeń, jakie odniósł w momencie porwania, przewieziono do szpitala. Życie jego, ani zdrowiu, nie nie zagraża.

Jak wiadomo, przyczyną porwania zakładników, z których jednym był major Collins, było skazanie na śmierć członka żydowskiej organizacji nielegalnej Grunera. Wykonanie wyroku na Grunera zostało odroczone, ponieważ obrońcy jego zapowiedzieli apelację.

Proces Fischera

Leist wysyłał pracowników miejskich do Treblinki

WARSZAWA (PAP) — Po przerwie obiadowej w dniu 29 ub. m. z kolei stał przed sądem świadek Franciszek Kotłowski. — Świadek ten od października 1939 roku do czerwca 1940 roku pełnił funkcję łącznika przy polskim oficerze łącznikowym dowództwa policji niemieckiej. Potem świadek Kotłowski zatrudniony był w urzędzie zarządcy policyjnego niemieckiego Polizeiverwaltung, t. j. w Pałacu Blanka, następnie w Prezydium Polskim. Świadekowi wiadomo, iż z polecenia osk. Daumego wysłano samochodem kompanię sztabowych na miasto i grabili składy, których właściciele byli niemieccy. Zgrabione towary, składające się z biżuterii, wszelakich precjozów, skór, jedwabi itp., zwożono w podziemną gestapo, skąd oficerowie niemieccy, a między nimi i Daume, wybierali sobie co lepsze towary, które wysyłali dwa razy w tygodniu do Niemiec. W oknach sprawy wawerskiej znajdowało się również posterunkowe t. zw. pol. zelandgerichte, na którym widniało 5 nazwisk, m. in. Daumego. Świadek stwierdza, iż w owym okresie dowódcą policji niemieckiej na dystrykt był zarazem

przewodniczącym polizeistandgerichtu, tak że gdy plk. Brenner był na urlopie, to zastępował go osk. Daume i — zdaniem świadka — on powinien być przewodniczącym sądu.

Kotłowski z całą kategorią złością ustala, że w okresie, gdy był zatrudniony w Pałacu Blanka widział szereg nakazów ze stemplem polizeistandgerichtu i zastraszonych w podpis osk. Leist, które to nakazy dotyczyły przesłania Polaków w chacie w Treblince.

Prok. Siewierski przedkłada Trybunałowi oryginalny dziennik urzędowy gubernatora dystryktu warszawskiego, z którego to dziennika wynika, iż do umieszczenia w chacie umieszczony był starosta miejski w Warszawie, a więc Leist.

Świadek Turkiewicz ustala, że w końcu czerwca 1944 r. nadeszło z kancelarii gubernatora pismo, polecające starostwu w Sochaczewie natychmiastowe rozmontowanie pomnika Chopina w Żelazowej Woli i przesłanie złomu między do Warszawy. Później gubernator Fischer doszedł do przekonania, że kilka kg miedzi nie przedstawia takiej wartości, aby pomnik trzeba było rozebrać.

Osk. Fischer zaprzecza, jakoby wydawał jakiegokolwiek zarządzenia w sprawie rozmontowania pomnika Chopina.

Wczorajszy dzień rozpraw był ciężkim dnieniem dla osk. Leist i Meisingera.

Na początku zeznają jeszcze pracownicy miejscy.

Świadek Brzeźniński Julian zeznał jako urzędnik Zarządu Miejskiego wysłany w 1942 roku przez osk. Leist do obozu w Treblince. Upřednio widział, a nawet miał w ręce okólnik stadt-hauptmanna, grożący pracownikom zesłaniam w obozy w razie drobnych przewinień, jak np. aróżnienie. Świadek twierdzi, że w obozie spotkał się z innymi kolegami Zarządu Miasta m. in. z adw. Szyszkowskim, radcą prawnym w magistracie, których również dotknął ten sam los w postaci zarządzenia Leist.

Ogółem na 300 Polaków zamkniętych w obozie około 20% stanowili pracownicy miejscy a wśród nich głównie tramwajarze.

Po krótkim uzupełnieniu, że w obozie widział osobiście stadt-hauptmanna Leist, wizytującego miejscowych SS-manów, świadek zostaje zwolniony.

singer i Daume właśnie figurują. Ponadto istniał jeszcze honorowy tytuł SS-manna, który otrzymywali urzędnicy na wyższych stanowiskach, albo wyżsi dostojnicy partii. Tak samo należało wnioskować, że jeśli ktoś otrzymał od Himmlera zlecenie przeprowadzenia oczyszczenia partii, to jest to dowód specjalnego zaufania. Zadanie takie w swoim czasie otrzymał osk. Meisinger.

Po przerwie obiadowej w dalszym ciągu zeznał św. Sperrenberg, Prokurator Sawicki w drodze pytań usiłuje ustalić zbliżność celów politycznych administracji cywilnej i policji.

„Jeśli się nie ukłoni, należy go pobić”

Prok. Siewierski w związku z tezą dowodową Fischera, który twierdzi, iż jako szef administracji cywilnej reprezentował zupełnie odmienne politykę, aniżeli ta, którą wykonywały organy SS i policji, przedstawia charakterystyczną wypowiedź osk. Fischera, która zadaje kłam jego twierdzeniom.

O 6⁰⁰ w dniu 10 sierpnia 1943 r. w Pałacu Brühlowskim odbyło się posiedzenie urzędników dystryktu warszawskiego. Na posiedzeniu tym Fischer oświadczył, co następuje: **Wobec Polaków będziemy postępować z całą brutalnością i bezwzględnością. W tej mierze jestem zupełnie zgodny z policją, albowiem Polak usłucha tylko wtedy, gdy przystąpi się do niego z batem w ręku, a że taki jedynie pogląd jest słuszny, wykazały ostatnie tygodnie, kiedy to sytuacja bezpie-**

Charakterystyczny jest odczytany przez prok. Sawickiego stenogram rozmowy między Himmlerem i Frankiem. W trakcie bowiem tej rozmowy Himmler dał wyraz głębokiego zadowolenia z tego powodu, iż tak dobrze układają się wzajemne stosunki pomiędzy generalnym gubernatorem a sekretarzem stanu dla spraw bezpieczeństwa SS obergruppenführerem Koppe. W ostatnim wywodzie zeznał świadek wynika jasno i bezspornie, iż w porządku celów politycznych istniało porozumienie pomiędzy gubernatorem z jednej strony a dowódcą SS i policji z drugiej.

czekawia nieco poprawiła się. Niejeden z Niemców i z moich urzędników sądzi obecnie, iż należy być dobrym wobec Polaków, co jakoby gwarantuje bezpieczeństwo. Takie stanowisko zawyża nas, jest ono poza tym fałszywe i głupie. Nie wolno nam okazywać się słabymi i jeżeli np. Polak nie ukłoni się któremukolwiek z was, należy go pobić.

Fischer bezzwłocznie po ukończeniu przemówienia oskarżyciela prosi o głos Zaprzecza jakoby kiedykolwiek tego rodzaju oświadczenie składał. Dodaje jednak, iż wobec tego, że zawsze ostro występował przeciwko ruchowi podziemnemu, możliwym jest, iż tak wypowiedziane słowa były wymierzone właśnie przeciwko terrorystom.

Na tym rozprawa została przerwana do dnia dzisiejszego.

Grabieże indywidualne i zorganizowane

Kolejną składną zeznań świadka obrony, Niemiec, dowódcę grupy bojowej wehrmachtu, generał-major Eisenstuck, przebywał on obecnie w więzieniu polskim. Świadek wyjaśnia, że nosił tytuł festungskomendanta, ponieważ Warszawa miała być bronią i miała być rozbudowana jako twierdza. Nominacja jego nastąpiła w końcu października 1944 r. i na tym urzędzie pozostawał do połowy grudnia. Gdy świadek przybył do Warszawy, była ona już w stanie silnego zniszczenia i ewakuowana z ludności. Świadek podczas pewnej konferencji słyszał, że dowódcą saperów armii oskarżał się na brak amunicji dla celów wojennych, gdyż wszystkie środki wybuchowe trzeba było zużyć na in-

ne cele. Otrzymywał meldunki, że wybuchaly pożary, zwłaszcza nocą. Prócz grabieży indywidualnych, rekwizycją zajmował się specjalny sztab policyjny, który ewakuował surowce, maszynę i t. d. Mając rozkaz nie mieszać się do spraw administracji cywilnej, świadek nie stykał się z osk. Fischerem. **Świadek ewakuacyjny podlegał cywilnej administracji, właściwie policji, a nie armii, gdyż obojętne dowództwo ścisłe było zwrócone do wojska. Świadek, że Hitler wydał rozkaz wysadzenia w powietrze wszystkich ważniejszych budynków, ale to nie miało nic wspólnego z zadaniami wojskowymi. Kierował tym generał Geibel SS-polizeiführer.**

Po przerwie zeznał świadek obrony Jakub Sperrenberg, były

SS-man i polizeiführer w Lublinie, następcą na tym stanowisku osławionego Globenika. Świadek przebywał na terenie lubelskim od września 1943 r. do lipca 1944 r. Przedstawia Trybunałowi stosunki komendy „na policji” w administracji niemieckiej. Jego władza nadzorcza była większa niż u osk. SS i policji w Krakowie. Sekreć stanu, jako wyższy dowódca SS i policji, podlegał z kolei kierownikowi bezpieczeństwa Bieczyński. W dystrykcie świadka był obóz koncentracyjny Majdanek i różne żydowskie obozy pracy, nad którymi nadzór nie miał. Koncentracyjny obóz w Majdanku podlegał głównemu urzędowi Rzeszy w Berlinie. Żydowskie obozy pracy podlegały SS-gruppenführerowi Globenikowi.

SS-owiec nie musiał być tatuowany

Sensacje stanowił okaleczenie przez świadka obrony twierdzenia Meisingera, jakoby każdy SS-owiec musiał być tatuowany — na podstawie czego Meisinger twierdził, że nie był SS-manem. Sam bowiem świadek nie jest tatuowany. Ustalając dalej kompetencje świadka mówi, że szefowi policji bezpieczeństwa podlegało SD, ge-

stapo i kryminalna policja. Kierownik gestapo podlegał bezpośrednio szefowi SS. Żadnych większych akcji bez wiedzy szefa policji podejmować on nie mógł. Kompetencje sicherheitspolizei i ordnungspolizei zacierają się. — Prócz tego istniała, t. zw. hilfspolizei — policja pomocnicza, zmobilizowana spośród niemiec-

kich urzędników i pracowników. Istniało rozporządzenie Franka, głoszące, że każdy Niemiec na terenie GG obowiązany jest do służby policyjnej. Urzędnicy i pracownicy niemieccy odbywali ćwiczenia i musieli stawić się na każde wezwanie. Jeśli ktoś figurował w Dienstverzeichniss SS to jest to dowód, że był w SS (Mei-

let typu „TT”)

Ostateczna decyzja wykonana wyroku śmierci na Stachowiaku zapadła w dniu 22 stycznia 1947 r. W czasie przerwy między lekcyjami Harkiewicz oświadczył, że Stachowiaku już czas sprzątnąć, a zabija go Kosmowski i Dybziński. Kosmowski miał broń obok siebie, a Dybziński posiadał broń państwa, zdającą do użytku, mianowicie „Colt Nr 51884” Kosmowski i Dybziński ustalili datę

dokonania zbrodni na dzień 23 stycznia 1947 r. W dniu tym o 6⁰⁰ godzin 18-cj Kosmowski udał się do świetlicy ZWM, gdzie znajdował się Stachowiak skąd wywołał go do lokalu harcerskiego w gimnazjum Marii Magdaleny prosząc go o obejrzenie tego lokalu z związku z przygotowywaną zabawą harcerską. W międzyczasie przybył tu oskarżony Dybziński z Harkiewiczem, którzy jeszcze raz omówili sprawę dokonania zbrodni.

To już nie zabójcy, to bestie

Z lokalu harcerskiego zbrodniarze wywołali Stachowiaka dalej do kościoła Bernardyńskiego. Cóża trójka: Kosmowski na przódzie, Stachowiak za nim a Dybziński na końcu weszła w mury spalonego kościoła. W umówionym miejscu Dybziński wyjął ciężki pistolet typu „Colt” i zadał nim cios Stachowiakowi w tył ciaska. Stachowiak zachował się wtedy Dybziński uderza go jeszcze kilkakrotnie. Ostatkiem sił ofiara zaczyna się szamotać słabnącym głosem wzywać ratunku. Kosmowski odbiera pistolet od Dybzińskiego i zadaje swej ofierze kilka ciosów z taką siłą, że drewniana rełingiera pistoletu zmienia swoje położenie, odkrywając się od metalowej części. Stachowiak upadł, a gdy po kilku

chwilał usiłował wstać, Kosmowski uderzył go jeszcze kilkakrotnie kolbą pistoletu w głowę, zadając śmiertelny cios.

Zbrodniarzom to nie wystarczy. Porzuceni ofary pod ścianę Dybziński daje Kosmowskiemu nóż, ten zaś sady na dogorywającym Stachowiaku i zadaje mu ok. 30 ciosów w pierś i głowę. Marłarzew zabiera następnie dokumenty i ubranie ofary i by nie zostawił śladu przestępstwa, zarzucają ciele cegła i gruzem. Skrwawione ubranie rzucają do pomieszczenia schronu przeciwniczego, po czym udają się do harcówki by zameł dowód czekającym na nich Harkiewiczowi, że dzieła dokonali.

Społecznie rozeszli się do domów

Po pewnym czasie wszyscy trzej: Harkiewicz, Kosmowski i Dybziński udali się do schronu, aby wyciągnąć ubranie zabitego, które następnie przeniesli do kuchni Dybzińskiego — walcachowkiego i tam ukryli w piwnicy. Po dokonaniu tych czynności spokojnie rozeszli się do swoich domów.

Dnia następnego, tj. 24 stycznia br. Kosmowski zameldował o dokonaniu zbrodni sekcijnemu Kempniskiemu, opisując szczegółowo przebieg morderstwa i proponując mu nawet obejrzenie trupa. Władomość o zabójstwie Stachowiaka przyjął Kempnisk z złością spokojnie i uznał rozkaz za wykonany.

O karzeniu za wyjątkiem Harkiewicza przynajmniej do winy w zupełności wyłączając, że organizację nielegalną stworzyli do walki z obecnym

ustrojem a Stachowiaka, jako jednego z idących w awangardzie demokracji usunęli uznając go za niebezpiecznego dla swej organizacji.

Harkiewicz zaprzecza, że wydał rozkaz zamordowania Stachowiaka i że dawał Kosmowskiemu broń. Zeznania współwiny chętnie jego tłumaczenie, a sam fakt, że nie przeciwdziałał w dokonaniu morderstwa i po dokonaniu zbrodni pomagał usuwać ślady przestępstwa — obala jego twierdzenie.

Oskarżonych Kosmowskiego i Dybzińskiego broni z urzędu adw. Juszcak oskarżonego Kempniskiego broni z urzędu adw. dr. Hejnowski, zaś oskarżonego Harkiewicza broni z urzędu adw. Damm.

Proces zabójców Stachowiaka

Straszne morderstwo w kościele

Poznań (PAP) 30 stycznia rozpoczęła się przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Poznaniu rozprawa przeciwko mordercom instruktora ZWM Jana Stachowiaka.

Na ławie oskarżonych zasiadają: Kosmowski Zbigniew lat 20, Dybziński Bogdan lat 21, Kempniski Leszek lat 21, Harkiewicz Marcel lat 20.

Jak wynika z aktu oskarżenia w końcu 1945 r. — uczniowie gimn. im. Marii Magdaleny w Poznaniu, a zarazem członkowie 15-ej drużyny harcerskiej: Kosmowski Zbigniew, Kempniski Leszek i Wawrzyniak Franciszek, utworzyli nielegalną organizację która miała stanowić część składowa NSZ lub WIN-u. Organizacja ta obejmowała działaniem swoim teren gimnazjum.

Trzon organizacji składał się początkowo z trzech wyżej wymienionych osób. Z początkiem 1946 r. trójkę: Kosmowski, Kempniski i Wawrzyniak złożyła sobie nawzajem przysięgę w myśl rot wypisanej na znalezionej u Kosmowskiego w czasie rewizji kartce.

Werbowaniem członków do organizacji zajmowali się: Kempniski i Kosmowski. Według pierwotnego projek-

tu organizacja miała składać się z pięciu lub sześciu sekcji po 6 osób każda; faktycznie jednak powstała na razie jedna sekcja, której sekcijnym był Kempniski. Drugą sekcję miał zorgani-

zować Kosmowski. Członkowie organizacji odbywali nielegalne zbiórki zarówno na terenie szkoły, jak i w mieszkaniu Wawrzyniaka. Na zbórkach tych zaszamano się z bronią.

Harcerz dowódcą,

PSL-owiec łącznikiem

W połowie 1946 r. do organizacji tej zwerbowano zastępowego drużyny harcerskiej Harkiewicza, który też został dowódcą bandy na terenie gimnazjum. Wawrzyniak, jako aktywnego członka Polskiego Stronnictwa Ludowego wysunęto na stanowisko łącznika między PSL a nielegalną organizacją. Zarówno Harkiewicz, jak i Wawrzyniak, stanowiska swoje przyjęli.

W połowie 1946 r. jeden z członków organizacji Leszek Wojciechowski przekazał Kempniskiemu dwa karabiny typu francuskiego, 11 sztuk amunicji do nich 7 sztuk amunicji do Maszara i jeden granat bez zapalnika. Kempniski ukrył broń we framudze drzwi na terenie gimnazjum Marii Magdaleny i przechowywał ją do dnia za trzymania, tj. do 25.1.1947 r.

Członkowie organizacji wrogo ustosunkowali się przede wszystkim do członków demokratycznych organizacji młodzieżowych. Jednym z takich właśnie działaczy młodzieżowych był Jan Stachowiak, instruktor ZWM sekcji demokratów, walczący z całym przekonaniem o swej idei. Jego to organizacja a szczególnie Kosmowski, uważała za niebezpiecznego dla siebie. Postanowiono zlikwidować go. Kosmowski od dłuższego czasu nalegał na innych współników, aby Stachowiaka zamordować.

W połowie stycznia 1947 r. Harkiewicz, przywódca organizacji, zgodził się na zlikwidowanie Stachowiaka. Marłarzew dokonał Kosmowski i Dybziński Harkiewicz przed pewnym czasem wręczył Kosmowskiemu pisto-

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę drogim nam zwiłkom ukochanego syna i brata naszego

s. + p.

STANISŁAWA MINORA

a w szczególności ks. prob. Szweblowski, ks. prof. Parusowi, chórowi z prof. Mąkoszą na czele, pp. Łucukowi, Chorzelskiemu i Gotwalskiemu za piękne pienia w czasie nabożeństwa, p. dyr. Sabokowi, p. prof. Jakubowski, pocztom sztandarowym, Harcerzom, wszystkim, którzy nieśli na swych barkach ukochane nam zwłoki, p. insp. Kobiłce, p. Baryckiemu, p. Stanowskiemu, p. Grajertowi, pp. Gieldowskiemu za złożenie wieńca, oraz tym, którzy w jakikolwiek sposób okazali nam współczucie w tak bolesnych dla nas chwilach najserdeczniejsze podziękowanie składają

PAP 694

Rodzice i bracia.

Dnia 7 lutego t. j. w piątek, jako w czwartą rocznicę śmierci za spokój duszy ukochanej Zony i Matki naszej

s. + p.

Z CHWAŁBÓW

Stefanii SCHABOWICZ

zostaną odprawione Msze św. żałobne w kościółku N. M. Panny o godz. 7 rano i w Katedrze o godz. 7 rano na które zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych

mąż i dzieci.

PAP 660

Wszystkim, którzy oddali ostatnią posługę zwiłkom andrzejskiego męża, ojca i dziadka naszego

s. + p.

Karola Kretera

a w szczególności ks. pastora Wojakowi za słowa pociechy, p. dr. Szulcowi za bezinteresowną troskliwą, stałą opiekę lekarską, Zarządowi i członkom Straży Pożarnej, orkiestrze, urzędnikom i pracownikom tkalni bawełny, oraz tym, którzy okazali nam tyle szczerego współczucia w tak bolesnej dla nas chwili składamy serdeczne „Bóg zapłać“

Żona, córki i wnuki.

PAP 701

s. + p.

OLIMPIA

Baranowska

po krótkich cierpieniach zmarła dnia 30 stycznia 1947 roku, przeżywszy lat 50.

Wyprawienie drogi nam zwłoki z domu (przy ul. 1-go Maja 19 (Peltzery) do kościoła w Rodziny, a na cmentarzu na Kucie nastąpi dnia 2 lutego o godz. 14.00 po południu.

O smutnych tych obrzędach zawiadamiam krewnych, przyjaciół i znajomych

PAP 711

Zginęła wilczura

4 ro miesięczna wabi się „Jaga”. Odprowadzić za wysokim wynagrodzeniem. Składnia Sportowa Waszyngtona 8. Ostrzeżenie przed przetrzymaniem

PAP 687

Korepetytor(ka)

potrzebny(a) jako pomoc dla ucznia 4 klasy gimnazjum. Sułkowskiego 11 tel. 22-30.

PAP 707

Rutynowanego bilansistę

z praktyką w księgowości przemysłowej przyjmujemy.

Zgłoszenia Huta Szkła „STRADOM“

Sabinowska 74/76, tel. 11-30

PAP 610

K. K. O.

powiatu Częstochowskiego

ul. Najw. Maryi Panny Nr 13 (gmach własny)

PRYJMUJE WKŁADY OSZCZĘDNOŚCIOWE — WYSOKO OPROCENTOWANE, NA KSIĄŻECZKI IMIENNE I OKAZIŚCIELSKIE.

OTWIERA rachunki czekowe

ZAKATWIA przekazy pieniężne do wszystkich miejscowości w kraju.

850 placówek w Polsce.

Tajemnica wkładów i rachunków czekowych ustawowo zastrzeżona.

PAP 664

Odlewnia Metali

W CZĘSTOCHOWIE, Wzły Dworknickiego 123

M. FRANOL i S-ka

Wykonuje wszelkie zamówienia z zakresu odlewnictwa.

PAP 49

ROZNE

Przyjmuję do mierzki Aleja N. M. P. 52 m. 8

Szukam mieszkania w śródmieściu z zaplatą kosztu remontu. Zgłoszenia PAP Aleja 61, pod „Mieszkanie“.

Korespondent samodzielny zatrudnia wszelką korespondencję w gazetach, tygodniakach, w prasie maszynowej. Oferuję PAP 7

Zamienię sklep z mieszkaniem na pokój z kuchnią (najlepiej w śródmieściu). Wniosek: PAP 66

Restauracja z koncesjami oraz mieszkaniem do odstąpienia. Zgłoszenia Łukasik Kielec Pierzyska 10.

Pracownia Sukien w. Cz. Olkowskiej, Warszawska 32, m. 7. przyjmuję zamówienia z powierzeniem materiału. Temże suknie wieczorowe do sprzedania. PAP 608

Poszukuję pokoju bez mebli najchętniej i piętro lub parter. Zapłać dobrze. Wniosek: Warszawski 20 u p. Bugajskiego PAP 688

Przybił się pies rasy wick Odebrać Zaczęło, Korsaka 11. M. rawie PAP 640

Mistrzyni krawiecka Helena J. kubczak, szyje ciuchownię i tanie suknie, palia i puszyki dziecięce. Katedra 17, m. 7. lewa. Ofiarnie drogę wejścia parteru. Przyjmuję uczennice na praktykę. PAP 451

Nasiona świeżo gwarantowane w różnych gatunkach nasion. Własny Olejnik Skład Nasion. Częstochowa, 1 Aleja 9. PAP 814

Fotografie nagrobkowe (porcelanowe) wykonuje „ELCHA FILM“ Warszawa, Jerozolimskie 27. Proszę o informacje. Heliwina. TP 2849

Stemple kserokopie wykonane „ELCHA FILM“ Warszawa, Jerozolimskie 27. Proszę o informacje. Heliwina. TP 2850

Nasiona gwarantowanej jakości w różnych gatunkach poleca Skład Nasion Józef Olejnik Częstochowa, Al. Wolności 33. Uwaga! Odsprzedażom rabat. PAP 684

Rok założenia 1925. Specjalny skład nasion 1 Aleja 2. poleca ze świeżych ziarnów czyste odmianowe nasiona warzywne kwiatowe i gospodarskie Wł. Tadeusz Olejnik. PAP 675

Zamienię sklep przy ul. Warszawskiej róg Mostowej na 2 pokoje z kuchnią. Warunki do omówienia. Wniosek: Warszawski 20 u p. Bugajskiego PAP 688

MATRYMONIALNE

Kawaler lat 40, materialnie niezależny, poszukuje żony lub woliwy (bezdzietnej) o miłym wygadzie do lat 35. Cel matrymonialny. Zgłoszenia: Częstochowa, Urząd pocztowy 3, Posterestante nr. 25119. PAP 700

D. c. 013218

Za spokój duszy naszego nieodżałowanego Męża i Ojca

s. + p.

KAZIMIERZA

Bańkowskiego

odprawione zostanie w dniu 3 lutego b. r. o godz. 8 rano w kościele Dominikanów w Potrkowie nabożeństwo żałobne, na które zapraszamy życzliwych pamięci Zmarłego

ŻONA Z DZIEĆMI I RODZINA

Istniejąca od 1-60 r.

Farbiarnia i Chemiczna Pralnia Aleksander Heininger,

właśc. JAN HEININGER w Częstochowie, Zaciszańska 8, tel. 14-60.

Sklepi: Aleja N. M. Panny 32, tel. 11-08.

poleca swe usługi Szanownej Klienteli na nadchodzący sezon.

Gwarantujemy za

wyłącznie chemiczne czyszczenie

powierzanej nam garderoby, dywanów i t. p. przy zastosowaniu najnowszych metod.

Dla orientacji podajemy niektóre ceny:

Marynarka	400 zł.	Płaszcz z impregnowaniem	450 zł
Spodnie	300 „	„ gabard nowy	720 „
Suknia wełn.	400 „		
„ jedw.	370 „		

PAP 662

Potrzebna pomoc domowa dochodząca. B. Joselewicza 4, m. 1. PAP 700

Potrzebny czeladnik kowal i chłopiec do terminu, tzn. sanki wyjazdowe do sprzedania. Garbaldiego 68 Jan Kowalski. PAP 677

Potrzebna zdrowa dziewczyna lub starsza kobieta do dziecka oraz pomocy domowa. Narutowicza 190 sklep rzemieślniczy. PAP 680

Potrzebna dziewczyna do lekkiej pracy przy pakowaniu. Zgłoszenia Wytwórnia Chemiczna, ul. Kilińskiego 37 w godz. 9-12 PAP 691

Potrzebna dziewczyna lub chłopiec do zwijania nici. Równoległa 27/29, m. 7. PAP 657

Potrzebna pomoc domowa starsza z gotowaniem. Zgłoszenia Narutowicza 9 Różańska PAP 659

SPRZEDAŻ

Sprzedam z powodu wyjazdu sklep z towarem z urządzeniem z mieszkaniem w dzielnicy handlowej Włodzimierz Warszawskiej 21, w sklepie. PAP 610

Sprzedam sypialnię (brzoza) z łóżkiem, małą zniszczoną — Kosińskiego 1-4, m. 3. PAP 629

2 palta męskie wzrost średni na woslinie okazywane sprzedam. Narutowicza 14-27. PAP 659

Sprzedam komplet gabrielowy. Źółta ciemna z szafkami oraz otomany tapczany kozetki fotele, na składzie i na zamówienie przyjmuję również przeróbki. Pracownia Tapicerska E. Chwałowski, Częstochowa, ul. Piłsudskiego 17. PAP 628

Młynskie kamienie, maszyny oraz wszelkie artykuły młynskie (kaza, siatka, pasy gurtę itp.) poleca Eugeniusz Pałaszewski. Warszawa, Buro — Poznańska 78, tel. 888-87. Sprzedaż Pankiewicza 4, sklep (przy Jerozolimskich). TP 8660

Parki oszczędnościowe 80 100, 120, 140-litrowe poleca Pałaszewski. Warszawa, Pankiewicza 4, sklep, tel. 888-87. TP 8610

Radio 6 lampowe 3 metelowe firmy Schaub sprzedam. Radomska 3-go Maja 2/8. Rad. 14

Do sprzedania gilotyna introligatorska. Wniosek: N. M. Panny 3, m. 10. PAP 703

Radio „Philips“ pięciolampowe sprzedam. Armii Ludowej 53, m. 22. PAP 709

Radio sprzedam. Aleja 32, m. 30. PAP 679

Podziękowanie

Panu Doktorowi Władysławowi Karczewskiemu

za bezinteresowne przeprowadzenie bardzo powodnej operacji, oraz siostrze Marii ze Szpitala Chirurgicznego za troskliwą opiekę i panu felerowi Stefanowi Gawlikowi, składam najserdeczniejsze podziękowanie.

Matyja Stanisław

PAP 690

Komunikujemy!

OTWARCIE SKŁADU KONSYGNACYJNEGO CENTRALI ZBYTU PAŃSTWOWEGO ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU CUKIERNICZEGO

Rej. Pold. Zachodni w Częstochowie, Al. N. Maryi Panny 12, tel. 20-83

CUKRY ŚLĄSKIE W DUŻYM WYBORZE wyłącznie hurtowo po cenach ściśle fabrycznych.

PAP 661

Władysław Donański

Hurtownia Artykułów Chemicznych i Technicznych

Częstochowa, ul. Katedralna 16, tel. 23 80

poleca: artykuły malarskie, stolarskie, chemiczne, perfumeryjne, „Mirban“ do mycia, barwniki do tkanin „Arma“ i jadalne, mydła oraz sode czyszczące i talk kosmetyczny.

PAP 699

Sprzedam radio. Warneńczyka 8. Szalik. PAP 582

Sprzedam radio „Saba“ 7 lampowe. Zaczęło Rakowskiego 7. PAP 688

Słomę, słomę, w każdej ilości sprzedaje z wagonu Spółdzielca. Aleja 19. Wniosek: Przybylski. Cena aliska. PAP 676

Sprzedam radio „Saba“ nowe. Wiadomość Narutowicza 44, m. 17. PAP 687

Sprzedam radio super. Kopernika 69 m. 3. PAP 692

Maszyna „Singers“ męska do sprzedania. Dąbrowskiego 59 m. 1. PAP 695

Radio super „Telefunken“ sprzedam. Armii Ludowej 53, dozorcy wskade. PAP 696

Radio pięć zakręsew z okiem sprzedam. Narutowicza 33-17. PAP 702

KUPNO

Kupię pasek gumowy względnie gumę szeroką do górszciarstwa. Aleja 52 m. 8

Kupimy żelazną kasetkę przytwierdzoną do podłogi. Zgłoszenia Sekretariat W.S.A.H. w Częstochowie, Waszyngtona 62

Kupię maszynę do szycia Singera w dobrym stanie, tel. 17-27. PAP 705

Kupię „Termodynamikę“ pr. Stefanowskiego. Wniosek: Sklep Optyczny Wolności 2/6. PAP 710

Skupię rogi i szkło lotnicze. Kilińskiego 86. PAP 680

Z dnem 1 lutego 1947 roku

ADWOKAT

Leon Chawłowski

przeniósł kancelarię z Radomska do Częstochowy przy ul. Racławickiej 12, tel. 21-71.

godz. przyjęć od 8 — 9

i od 16 — 18.

PAP 493

Potrzebna wychowawczyni

do 10 miesięcznego dziecka. Referencje konieczne. Wniosek: Częstochowa, Krakowska 1 tel. 18 75. Powroźnik (sklep).

PAP 571

ZGUBY.

Zgubiono kartę rejestracji woj. skowej RKU. Częstochowa, na nazwisko Kiedrzyń Józef. PAP 685

Zgubiono dowód osobisty wyd. w Radomsku, legitymację partijną PPR, wyd. w Koszalinie, kartę rejestracyjną wyd. przez RKU, w Częstochowie na nazwisko Skóra Marian. Rad. 20

Zgubiono legitymację nr 4113060 Ubezpieczalni Społecznej w Radomsku na nazwisko Kien Józef. Rad. 19

Zgubiono kartę rejestracyjną wyd. przez RKU, w Częstochowie na nazwisko Majchrzak Tadeusz, m. Przyborów, gm. Fawele Wielkie. Rad. 18

Zgubiono książkę Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Górnik Czesław. PAP 698

Zgubiono portfel wraz z dowodami. Działaw Knapik, zam. w Częstochowie. PAP 693

Zgubiono dowód osobisty wyd. w Radomsku na nazwisko Gajewski Zofia. Rad. 17

Skradzione książeczki od konia na nazwisko Medak Adam, zam. w Górkach. Rad. 16

Zgubiono dowód osobisty, książeczki wojskowe, kartę rejestracyjną wyd. w Radomsku, na nazwisko Kowalczyk Jan. Rad. 15

Skradzione kartę rejestracji woj. skowej wyd. przez RKU, w Częstochowie na nazwisko Przybylski Piotr Paweł. PAP 703

Zgubiono dowód osobisty kartę rejestracji wojskowej wyd. przez RKU, Częstochowa na imię Małolepszy Jan, Kobylec. PAP 704

Zgubiono dowód osobisty, kartę żywnościową i inne na nazwisko Koch Marta. PAP 678

WOLNE POSADY

Dziewczyna do posług potrzebna — dobre warunki. Plac Daszyńskiego 4, m. 2

Potrzebny mężczyzna do pracy. Kopernika 89. Gospodarz. PAP 643

Potrzebna dziewczyna od lat 12-15 do pomocy domowej najchętniej sierota. Zgłoszenia pracownia Fuler „Alaska“ Częstochowa, Al. N. M. Panny 50. PAP 663

Potrzebna natychmiast dobra pomoc domowa dochodząca Warszawska 13, m. 5. PAP 612

Potrzebny czeladnik szewski na elegancie, damskie roboty. Garbaldiego 26 m. 8. PAP 652

Furman do ogrodnictwa potrzebny zaraz. Ostatni Grosz. Botaniczna 36. PAP 651

Potrzebny chłopiec do gospodarstwa ogrodniczego. Handlowa 16. PAP 568

Potrzebny korepetytor do chłopca ze szkoły powszechnej może być uczeń seminarium naucz. lub gimnazjum. Oferuję do PAP sub „Rachunki“.

Potrzebna pomoc domowa od zaraz. Aleja Wolności 13, m. 6. PAP 686

Chłopiec do posyłek potrzebny. Zgłoszenia księgarnia Plac Daszyńskiego 2. PAP 674